

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Pc/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123200538
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123200538.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci manželov: H. W., rod. W. (navrhovateľ), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, zastúpený: Mgr. Miroslav Tokarčík, advokát, Halenárska 7, Trnava, a C. W., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Manželstvo manželov H. W., rodeného W., narodeného dňa XX.XX.XXXX, a C. W., rodenej D., narodenej dňa XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v T., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu T., zväzok IX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XX, sa r o z v á d z a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 30.01.2023, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.01.2023, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd jeho manželstvo, uzavreté s manželkou dňa XX.XX.XXXX v T., rozviedol.

2. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že z manželstva sa narodili štyri deti, ktoré sú už plnoleté. Od uzavretia manželstva bolo ich manželstvo vcelku harmonické, postavené najmä na vzájomnej tolerancii, no od začiatku v ňom bolo cítiť napätie vyplývajúce z rozdielností pováh a názorov. Manželka je veľmi tvrdohlavá a za každú cenu si vždy chce presadiť svoj názor. Navrhovateľ manželstvo viac-menej udržiaval kvôli deťom. Hlavnou príčinou postupného odcudzenia bolo, že s manželkou sa nevedeli dohodnúť na hospodárení s financiami, resp. počas celého manželstva takmer všetky základné a nevyhnutné náklady domácnosti uhrádzal on. Manželka však napriek tomu nikdy nemala peniaze, keď potrebovali na niečo iné. Dodnes nevie, ako je možné, že ich nemala a nemá, ak si viac-menej všetky peniaze ponechávala. Z tohto pramenili aj takmer všetky ich hádky. Manželka vie, že navrhovateľ je výbušnej povahy, čo zámerne využíva na provokáciu jeho osoby. V nedávnej minulosti situácia dospela až do takého štádia, že manželka podala na súd návrh na určenie vyživovacej povinnosti na manželku, ktorý bol vedený na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13Pc/24/2021. Manželka je tiež návštevníčka náboženskej spoločnosti E. C.. V minulosti tiež spolu navštevovali túto náboženskú spoločnosť, no neskôr s tým prestali. Navrhovateľ je dokonca vylúčený z tejto náboženskej spoločnosti, pretože odmietal robiť veci, ktoré sa od neho vyžadovali a nesúhlasil s vecami ich učenia. Manželka sa tiež vyjadrila, že tejto náboženskej spoločnosti darovala nejaké peniaze, ale nikdy mu nepovedala, kedy a koľko peňazí jej dala. Podľa názoru navrhovateľa išlo o značnú sumu a aj v súčasnosti jej podľa neho dáva peniaze. Z manželstva sa vytratila obojstranná citová náklonnosť a dôvera. S manželkou nevedia nielenže spoločne diskutovať o každodenných problémoch, ale už vôbec nie ich spoločne konštruktívne riešiť. Podstatná časť týchto problémov sa ani nikdy spoločne nevyriešila, ale odložila bokom, nakoľko to skončilo väčšinou hádkou a o rôznych veciach začal rozhodovať každý samostatne. Oddelene žili takmer dva

roky. Toto dospelo do takého štádia, že navrhovateľ koncom apríla 2022 podal na Okresný súd Trnava návrh na rozvod manželstva. Konanie bolo vedené na súde pod sp. zn. 21Pc/6/2022. Konanie skončilo rozsudkom tunajšieho súdu z 02.06.2022, sp. zn. 21Pc/6/2022-37, ktorým ich manželstvo rozviedol. Po pojednávaní sa však s manželkou dlho o tom rozprávali a všetko si vysvetľovali. Nakoniec ho presvedčila, aby to ešte skúsili a ich manželstvo udržali. Z uvedeného dôvodu urobili súhlasné vyhlásenie, že nechcú, aby bolo manželstvo rozvedené a zobral návrh na rozvod späť. Ona zasa zastavila konanie na určenie vyživovacej povinnosti na manželku. Po rozvode bolo všetko nachvíľu v poriadku. Vychádzali normálne, zdalo sa, že sa vrátili do pokojného spolužitia. Refinancovali spoločnú hypotéku, ktorú si preniesli do D. banky, kde si otvorili aj nový účet. Na tento účet previedli cca 14.400,- eur, ktoré mali ešte ako náhradu škody za škodu spôsobenú na ich dome zhotoviteľom a cca 2.800,- eur ako trovy konania, nakoľko sa s ním súdili a spor vyhrali. Výplaty chodili na spoločný účet, z čoho sa platilo všetko potrebné. Po „znovuobnovení manželstva“ boli dokonca spolu na liečení, kde išla manželka s ním. Pobyt ju stál 400,- eur a platili to zo spoločného. Niekedy v novembri 2022 vrazil navrhovateľ manželke, že si musí pozháňať nejaké staršie auto, aby mal ako dochádzať do práce. Manželka ho začala obviňovať, že chce minúť ich peniaze na nové auto. Toto vôbec nechápal, pretože to bol jej nápad ísť pozerať nové auta. Navrhovateľ potreboval len nejaké staršie lacné pojazdné auto. Úplný šok bol pre neho, keď mu dňa 06.12.2022 v práci prišla správa, že previedla časť peňazí na svoj účet. Išiel do banky to overiť a zistil, že skutočne dňa 05.12.2022 previedla zo spoločného účtu na svoj účet sumu vo výške 7.800,- eur. Na to jej samozrejme zrušil prístup k tomuto účtu. Manželka mu to vysvetľuje tým, že ona chcela ochrániť „ich peniaze“, lebo navrhovateľ by ich minul. Po tomto si uvedomil, že sa vôbec nezmenila. Je stále veľká manipulátorka, tlačí ho do pozícií, v ktorých nechce byť. Začala byť opäť panovačná a všetko musí byť presne tak, ako chce ona. Nedá sa s ňou konštruktívne rozprávať a na ničom dohodnúť, lebo je nepredvídateľná. Navrhovateľa toto jej správanie duševne vyčerpáva a nevládze takto ďalej fungovať. Po tejto hádke začala manželka s rozlukou. Začala si sama len pre seba variť, prať, každý sa stará o seba sám. Navrhla mu akúsi rozluku, nakoľko jej viera nedovoľuje sa rozvieť. Hneď na to aj odišla zo spálne a odsťahovala sa do druhej izby. S manželkou žijú oddelene, jeden druhému sa vyhýbajú, komunikujú málo, výhradne o nutných veciach, majú oddelené účty, každý hospodári samostatne. Taktiež posledné obdobie - mesiace už nežijú spolu ani intímne. Ich manželstvo si neplní ani jednu zo svojich základných funkcií a po neúspešnom pokuse o jeho obnovu nevidí navrhovateľ nádej, že by to v budúcnosti fungovalo. Navrhovateľ je presvedčený, že manželka ho už tiež nemiluje a v manželstve zotrúva, pretože je spokojná aj s touto situáciou a nejakou „odlukou“. Uvedené však má negatívny psychický dopad na ich oboch a najmä na navrhovateľa. Kvôli psychickému zaťaženiu navštevoval podľa potreby aj psychiatrickú ambulanciu a príležitostne podľa potreby užíva lieky na upokojenie. Dlho to nepotreboval, no v poslednej dobe sa ich spolužitie zhoršilo natoľko, že sa radšej išiel opäť poradiť k lekárovi. Z uvedených dôvodov sa navrhovateľ rozhodol tento stav riešiť, aby aspoň časť ich života mohli stráviť v pokoji bez stresu a psychickej záťaže. Ako dôkazy navrhovateľ priložil sobášny list, rozsudok OS Trnava č.k. 21Pc/6/2022-37 zo dňa 02.06.2022, uznesenie KS v Trnave č.k. 11CoP/56/2022-46 zo dňa 25.07.2022.

3. Manželka sa k návrhu písomne vyjadrila v tom zmysle, že nesúhlasí s rozvodom manželstva, manželstvo považuje za trvalý zväzok muža a ženy, ale manžel sa rozhodol ju opustiť, rešpektuje jeho rozhodnutie. Na pojednávaní sa manželka vyjadrila, že návrh je z 80% nepravda. Priznáva, že má svoje chyby, je ochotná ich riešiť a pracovať na nich. Je E. a dodržiava rady a zásady z Biblie, ktoré im dal Boh, podľa ktorého je manželstvo trvalým zväzkom. Komunikácia u nich viazla. Manžel nebol ochotný komunikovať, pretože mal iné záujmy. Jeho záujmy spočívajú v sledovaní televízie, závislosťou na hrách, toto sa ťahá 20 rokov. Navrhovateľ má svoje svedomie, za to si bude zodpovedať, ona ho nesúdi, keď nechce s ňou žiť, rešpektuje to, ale nie je za rozvrat manželstva. Manželka ďalej uviedla, že jej bol sprístupnený účet na jeden rok, viackrát mala zamietnuté dispozičné právo, bolo to aj na 9 rokov, kedy sama musela živiť deti. Navrhovateľ platil byt, platil poplatky, ale čo sa týka stravy, tú platila ona. Keď pred rokom podal o rozvod, potom sa to dalo do poriadku, sprístupnil účet, jej dispozičné právo, ona tam posielala svoju výplatu, chodila tam jeho výplata, z toho hospodárili. 7 mesiacov bolo v poriadku. Napriek tomu, že badala, že sa mení, videla, že s niečím bojoval. Prosila ho, aby jej to vysvetlil. Bolo vidieť, že ho niečo trápi. V novembri 2022 išiel na 21 dní liečenia, kde tých prvých 5 nocí tam bola aj ona a ďalších 16 nocí tam bol sám. Nevie, čo sa udialo za tú dobu, prišiel domov veľmi zmenený. Manželka ďalej uviedla, že žijú v jednom dome v oddelených izbách, je tomu tak, odkedy sa navrhovateľ vrátil z liečenia. Spoločný intímny život nevedú od decembra 2022. Spoločne nehospodária od 06.12.2022. Dňa 06.12.2022 mu napísala správu, že vybrala 7.800,- eur, presnú polovicu, ktorá tam bola. Preto to spravila skôr, pretože počas manželstva brával pôžičky, o ktorých nevedela, potom ich musel splácať,

preto vlastne zablokoval účet, aby o ničom nevedela, koľko spláca, kam peniaze idú. Bol to život, ani to nevie vyjadriť, ale trpela to kvôli deťom. 15.600,- eur dostali za súd, o ktorý sa hlavne ona pričínala, manžel nechodil ani na súdy. To boli peniaze na opravu domu. Vybrala to a napísala správu, že to sú peniaze na opravu domu. Na to boli vysúdené, na to chcela, aby boli použité, a aby neboli použité na závislosti. Na otázku, či považuje manželstvo za funkčné, manželka uviedla, že tých 7 mesiacov bolo pekných a tých prvých 10 rokov.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom, ako aj výsledkami elektronickej lustrácie účastníkov v Registri obyvateľov SR a výsluchom účastníkov, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

5. Manželia sú slovenskí štátni občania, ktorí dňa XX.XX.XXXX v T. uzavreli manželstvo, z ktorého sa narodili štyri, t.č. už plnoleté, deti. Na návrh manžela bolo v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 21Pc/6/2022 manželstvo manželov rozsudkom č.k. 21Pc/6/2022-37 zo dňa 02.06.2022 rozvedené, pričom obaja manželia sa právo podať odvolanie voči rozsudku vzdali, avšak z dôvodu späťvzatia návrhu pred právoplatnosťou rozsudku bol rozsudok odvolacím súdom zrušený a konanie bolo zastavené. Manželia žijú v spoločnom rodinnom dome, avšak od decembra 2022 žijú v oddelených spálňach, nevedú spoločný intímny život a nehospodária spoločne. Manžel si nevie predstaviť zotrvanie v manželstve, v manželstve sa necíti byť šťastným. Manželka chce v manželstve zotrvať, s tým, že momentálne pravé šťastie nachádza u Boha.

6. Podľa Čl. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „ZR“), manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

7. Podľa Čl. 4 veta prvá ZR, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

8. Podľa § 1 ods. 1 a 2 ZR, manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom. (1) Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. (2)

9. Podľa § 22 ZR, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

10. Podľa § 23 ods. 1 až 3 ZR, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. (1) Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. (2) Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19. (3)

11. Podľa § 18 ZR, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

12. Podľa § 19 ods. 1 ZR, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

13. Na základe výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva navrhovateľa a manželky, ktorá návrh nepodala. V konaní mal súd za preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo neplní a nemôže plniť svoj účel, pričom vzhľadom na odmietavý postoj manžela nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Manželia takmer pol roka žijú v oddelených spálňach, nehospodária spoločne a nevedú spoločný intímny život. Manželia nevedia spolu konštruktívne komunikovať, nevedia spoločne riešiť otázky týkajúce sa hospodárenia so spoločným majetkom a ani jeden sa necíti byť v manželstve

šťastným. Hoci sa po prvom rozvodovom konaní pokúsili manželstvo zachrániť, zlepšenie manželského spolužitia bolo iba dočasné. Medzi manželmi nie je potrebný vzťah dôvery, keď každý toho druhého podozrieva z nehospodárneho nakladania so spoločnými finančnými prostriedkami, pričom manžel manželke pravidelne zabraňuje v prístupe k účtu a manželka bez súhlasu manžela previedla časť finančných prostriedkov na svoj účet.

14. Účelom každého manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo. Uvedené predpokladá, že manželia počas celého trvania manželstva žijú spolu, vzájomne rešpektujú svoju dôstojnosť, pomáhajú si a vytvárajú zdravé rodinné prostredie, ktoré povinnosti im vyplývajú z ustanovenia § 18 ZR.

15. V tu prejednáwanej veci však vyššie uvedené podmienky splnené neboli. Zo skutkových tvrdení manželky, ako aj z jej výpovede na pojednávaní, je zrejmé, že ani ona nepovažuje manželstvo za funkčné a nie je v ňom šťastná, avšak nemala žiadne konkrétne návrhy, ako by sa situácia mohla zlepšiť. Po prvom rozvodovom konaní sa vzťah medzi manželmi prechodne zlepšil, ale išlo len dočasný stav a v súčasnosti už navrhovateľ nemá záujem o obnovenie manželského spolužitia a nechce sa zúčastniť psychologického poradenstva, pretože by to podľa neho nemalo zmysel. Manželka s rozvodom nesúhlasila len z dôvodu, že manželstvo považuje za trvalý zväzok z náboženských dôvodov.

16. Nesúhlas jedného z manželov (v tomto prípade manželky) nemôže sám o sebe zabrániť rozvodu manželstva, ak sú pre rozvod manželstva splnené podmienky. Navrhovateľ uviedol vážny dôvod pre rozvod manželstva, ktorým je skutočnosť, že manželia sa dlhodobo nevedia dohodnúť na hospodárení so spoločnými financiami, z ktorého dôvodu medzi nimi dochádzalo k nezhodám, čo vyústilo do prvého rozvodového konania a následne opätovne do vzájomnej nedôvery a odcudzenia v zmysle oddelených spální a oddeleného hospodárenia. Manželka na jednej strane uviedla, že rešpektuje to, že manžel s ňou nechce žiť, ale nie je za rozvrät manželstva. Súd však uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manželstvo účastníkov už rozvrátené je, keďže si neplní žiadnu zo svojich funkcií, pričom rozvod manželstva je iba súdnym potvrdením tohto rozvratu.

17. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené mal súd za preukázané, že manželstvo navrhovateľa a manželky si neplní riadne svoje základné funkcie, rozvrät manželstva je vážny a trvalý a obnovenie manželského spolužitia pre odmietavý postoj manžela nie je možné. Ďalšie trvanie tohto formálneho zväzku nie je v spoločenskom záujme, ani v záujme účastníkov konania, pričom ďalšiemu trvaniu manželstva by chýbal akýkoľvek zmysel. Boli preto splnené podmienky pre rozvod manželstva účastníkov, a súd preto manželstvo účastníkov vo výroku I. rozsudku rozviedol. Ako dôvod rozvratu súd ustálil odlišné predstavy manželov o spolužití a najmä o hospodárení v manželstve, ktoré viedli ich odcudzeniu.

18. Nebolo možné pritom prihliadať na to, že manželka mala záujem v manželstve zotrvať, keďže tak ako na uzavretie manželstva je potrebná zhodná vôľa oboch manželov, tak je potrebná ich zhodná vôľa aj v prípade zotrvania v manželskom zväzku, keď vôľa navrhovateľa k tomuto jednoznačne chýba. Súd dodáva, že náboženské dôvody by mohli byť dôvodom pre zachovanie manželstva (hoci aj nefunkčného a existujúceho v odluke) iba v tom prípade, že by s tým obaja manželia súhlasili, čo však v tomto prípade nie je splnené, keďže navrhovateľ o to nemá záujem.

19. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/63/2017-92 zo dňa 31.05.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „ak už uzavretie manželstva je prejavom dobrovoľného a slobodného rozhodnutia neskorších manželov a to s vedomím utvorenia takto rodiny vyznačujúcej sa jednak atribútom trvalosti založeného spoločenstva a na druhej strane i jej harmonického fungovania, uvedené aspekty by mali v manželstve pretrvávať po celý čas jeho existencie. I keď naplnenie takto vymedzeného účelu manželstva môže z času na čas alebo aj častejšie robiť obtiaže (či už z dôvodov na strane jedného z manželov, alebo na strane oboch), keď na manželov sú kladené do istej miery zvýšené nároky, ako napr. povinnosť manželov žiť spolu, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si a vytvárať zdravé rodinné prostredie podľa § 18 vety druhej Zákona o rodine (tu najmä v porovnaní s osobami žijúcimi vo voľných partnerských zväzkoch), ani v prípade rodiny založenej manželstvom nemožno však nechať bez povšimnutia faktor dobrovoľnosti a slobody rozhodnutia. Týmto treba rozumieť u už existujúceho manželstva aj právo oboch manželov reagovať najmä na vývin ich vzájomných vzťahov vyhodnocovaním toho, či dôvody vedúce k dobrovoľnému a slobodnému

rozhodnutiu vytvorí s niekým trvalé životné spoločenstvo stále existujú a ak tomu tak nie je, aké sú príčiny takéhoto stavu a či tento treba považovať za trvalý (nezvratný) alebo naopak za taký, ktorý vykazuje len znaky dočasnosti. Takto i manželia majú povinnosť permanentne svoj vzťah zlepšovať a podľa možnosti každý z nich tomu druhému poskytovať čo najviac dôvodov na to, aby ho presvedčil o správnosti ich rozhodnutia vstúpiť do manželstva a správať sa v ňom tak, aby prevážili len pozitíva, pre ktoré by sa pre jeho životného partnera stali bezpredmetnými úvahy o neuspokojivosti spolužitia a o jeho možnom ukončení. Práve tým je definovaný rozdiel medzi prípadmi, v ktorých prehodnotením niekdajšieho dobrovoľného a slobodného rozhodnutia vstúpiť do manželského zväzku spravidla obaja manželia dospejú k záveru, že takto vytvorené životné spoločenstvo je skutočne tým, o ktoré treba stáť a naďalej ho udržiavať a (na druhej strane) tými prípadmi, v ktorých výsledkom hodnotenia je záver (v tomto prípade už i len na strane jedného z manželov), podľa ktorého dôvody pre dobrovoľné a slobodné zotrúvanie v manželskom zväzku pominuli a nie je tu už dôvod predpokladať, žeby akýmkoľvek spôsobom mohlo dôjsť k náprave už narušených vzťahov.“ (obdobne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/21/2018-313 zo dňa 18.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/2/2019-66 zo dňa 12.03.2019)

20. Podľa § 58 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP a zároveň účastníci náhradu trov konania ani nežiadali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava, avšak odvolanie podané navrhovateľom by nebolo právne účinné, pretože tento sa práva podať odvolanie výslovne vzdal do zápisnice na súde po vyhlásení rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.